

ligheden forstår vi nok bare ikke hinanden, måske også fordi der ikke kom et svar.

Men jeg vil spørge hr. Jørn Jespersen: Er der sket en forøgelse af kvaliteten af vores fødevarer herhjemme, siden det her råd blev nedsat? Fines der en kurve, der beviser, at der er sket en kraftig stigning i kvaliteten af vore fødevarer?

Og med hensyn til debatten kunne jeg godt tænke mig at vide, om hr. Jørn Jespersen ikke er lidt enig i, at vi som politikere – f.eks. her i dag – også er med til at præge debatten omkring madkvalitet, og at det egentlig står os frit at tage ud og holde foredrag hver aften om, hvad vi synes er god madkvalitet og dermed inddrage borgerne i en debat?

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Til hr. Christian H. Hansen: Jeg tror ikke, man kan sige, at det her råd har medført en stigning i kvaliteten, for det er simpelt hen for kort tid siden, det blev nedsat til, at det kan slå igennem. Jeg tror, det ville have medført en bredere debat og en stigning i kvaliteten generelt i det danske samfund. Det er jeg ked af bliver slået i stykker nu.

Og så kan jeg sige til hr. Christian H. Hansen: Jo, jeg tror, vi alle sammen er med til at præge udviklingen. Jeg har jo bemærket, at hr. Christian H. Hansen har været med i programmet »Hjemmeservice« og der har givet nogle af sine opskrifter videre. Det var måske ikke dem, jeg umiddelbart blev inspireret af, men det var da trods alt et forsøg på at bruge råvarer på en noget utraditionel måde, må man sige.

Det, jeg i virkeligheden mener er afgørende her, er, at vi har fået igangsat bl.a. på grund af en statslig, offentlig indsats en lang række initiativer i 1990'erne, som vi ikke har set før. Der har været en mangfoldighed af folkelige arrangementer og aktiviteter: »Smagens Dag« i skolerne, kæmpe debatmøder med 1.300 mennesker og med smagsprøver fra forskellige kvalitetsproducenter. Der har været kåring af årets kok, hvor der møder i tusindvis af mennesker op. Der har været møder osv. og udstillinger rundt omkring.

Kl. 16.20

Det synes jeg har været smadderpositivt, og det, der er afgørende i den sammenhæng, er jo netop, at man ved at stille viden til rådighed, ved at lade folk møde andre med forskellige holdninger og tilgange til tingene påvirker både folks vidensgrundlag, deres holdninger og deres

adfærd, fordi de bliver klogere i mødet med andre mennesker.

Dermed kan jeg også bekræfte det, som fru Ritt Bjerregaard spørger om: Jo, tanken har selvfølgelig været at højne kvaliteten i de daglige måltider, i det daglige fødevarerforbrug. Og det tror jeg, vi var godt i gang med i et samarbejde med producenter, kokke, forbrugere, lærere i folkeskolen osv. Og jeg er ked af, hvis det begynder at blive ødelagt nu.

Dermed kan jeg også svare bekræftende på hr. Ole M. Niensens spørgsmål. Det handler om kostvaner, men madkvaliteten er da en del af diskussionen omkring kostvaner, det kan da ikke skilles ad. Derfor er det ærgerligt, at indsatsen nu bliver ødelagt.

Med hensyn til tilliden til den nuværende fødevareminister, så har den hidtil været ganske stor, men jeg er da bange for, at den topstyring, der er i regeringen, gør, at fødevareministeren ikke har en chance for at gennemføre sine ordentlige intentioner på området.

Formanden:

Hr. Martin Lidegaard som ordfører.

Martin Lidegaard (RV):

I modsætning til visse andre partier har Det Radikale Venstre ikke skiftet holdning i det sidste års tid til etableringen og videreførelsen af dette råd. Vi mener faktisk, at det er helt nødvendigt med et vedvarende og intensivt fokus på, hvordan vores mad udvikler sig.

Vi lever jo i en tid, hvor maden bliver mere og mere industrialiseret, produktionen effektiviseret; det kan der være gode grunde til, vi har også brug for at producere mere mad og producere det sikkert, men der er også i allerhøjeste grad brug for at holde øje med, at det ikke går ud over fødevarernes kvalitet.

I den sammenhæng synes jeg ikke, der er nogen som helst grund til at demonisere fødevarerindustrien som sådan, for den har selvfølgelig også stor interesse i at udvikle kvalitet, fordi det er kvalitet, der er fremtiden. Jeg må nu også sige, ikke mindst til ordførerne for Kristeligt Folkeparti og for Venstre, at det samtidig efter vores opfattelse er helt nødvendigt ikke kun at overlade det til fødevarerindustrien.

Hvis man vil se, hvordan det går de steder, hvor man har gjort det, kan jeg anbefale de pågældende ordførere, især hvis de også er tilgæserhistorier om natten, at læse den bog, som hedder »Fast Food Nation«, som lige er kom-